

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177	Polletna naročnina L 800
PODUREDNIŠTVO: Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603	Letna naročnina L 1.500
	Letna inozemstvo L 2.500
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XII. - Štev. 41 (610) Gorica - četrtek 20. oktobra 1960 - Trst Posamezna številka L 30

Sv. oče o misijonskem delu v zaledju

Ko čujemo in beremo o mnogih misijonarjih in misijonarkah, ki delujejo na raznih misijonskih področjih, o njih delu in trudu, ne moremo drugače kot občudovati njih pogum in nadčloveški trud za pridobivanje duš. Tudi iz našega maloštevilnega naroda je izšlo precej misijonarjev, ki so se podali na daljna in večkrat nevarna področja ne samo v zadnjih desetletjih, ampak še mnogo prej. Pripravljani so bili pretrpeti tudi muče-

sprejeli iz božjih rok in ga darovali za misijone, kakšno zmago bi Cerkev doživela!

Vaše delo za razširjenje vere po misijonskih deželah, pravi sv. oče, je obenem poročstvo za krščansko življenje po vaših župnijah. Ni res, da trpe domače verske razmere, če se pomaga misijonom. Delo za misijone in krščansko življenje doma se dopolnjujeta. Darovati molitve, žrtve in sredstva, da nevarni

Na misijonski prireditvi v Doberdobi — Zgled misijonskega sodelovanja v zaledju

ništvo in nekateri so tudi marsikaj pretrpeli, kakor sta bila misijonarja p. Turk in p. Avbelj, ki sta delovala in trpela na Kitajskem.

A vsi nismo za tako delo poklicani. Misijonarji delujejo na misijonskem polju v prvih vrstah, drugi delujejo v ozadju; in tako misijonsko zaledje bi morali tvoriti mi.

V ta namen vam bomo podali nekaj misli iz nagovora sv. očeta, ki ga je imel lani 26. aprila italijanskim misijonskim sodelavkam, ki so se zbrale v Rimu na svojem kongresu.

Sv. oče pravi, da je ganjen ob obisku teh misijonskih sodelavk, ker se ob tem spominja milosti polnih let, ko je bil predsednik družbe za širjenje vere za Italijo. Prisotnost teh sodelavk navdaja sv. očeta z upanjem, da je misijonski apostolat živ in da se zavzema za vedno večje in požrtovalnejše delovanje. Prisrčno se jim zahvaljuje za delo, ki ga opravljajo v prid Cerkev in duš.

Nadaljuje in pravi, da mu je bilo misijonsko delo vedno eno najvažnejših zadev in, če je prej navduševal sodelavce za tako delo, kako naj bi zdaj ne, ko ga je Bog odločil da predstavlja božjega Odrčenika na zemlji in mu vnel v duši skrb za vse cerkve?

Sv. oče se obrača do sodelavk s prošnjo za še nadaljnje njih sodelovanje. Misijonarji po svetu so dosegli lepe uspehe. A razmere se naglo spreminjajo in zahtev je vedno več. Zraven tega vzemirjajo svet razni razburiljivi in žalostni dogodki. Tudi tam, kjer se je misijonsko delo lepo razvilo, primanjkuje delavcev in sredstev.

Sv. oče pozna in prizna vse tiho in vztrajno delo navzočih sodelavk, katere ni treba vzdobujati, ampak le pohvaliti. Njih delo je razvidno iz vsakoletnih misijonskih prispevkov, ki se višajo od leta do leta.

A kar sv. oče še bolj cení, je njih duhovna pomoč za prosep misijonov. To naj imajo pred očmi pri svojem delu. Napačna je misel, da je misijonsko sodelovanje izvršeno, ko smo prispevali z denarnimi in materialnimi sredstvi. Misijonsko delo je nekaj nadnaravnega. Kar velja je ljubezen do duš in molitev za njih rešitev. Še dragocenejša je darovanje trpljenja v prid misijonov. O, ko bi mogli zbrati pod zastavo misijonskega sodelovanja vse ljudi, ki trpé po raznovrstnih bolečinah, in jih prepričati, da bi svoje trpljenje

spoznajo luč in ljubezen Kristusovo, pomeni poživiti krščansko življenje doma. Sv. oče omenja papeža Pija XI., ki je rekel: »Župnija, ki zanemarja misijonsko delo, zanemarja najbolj katoliško med katoliškimi, najbolj apostolsko med apostolskimi deli.«

Končuje sv. oče z vzpodbudo, naj navzoče misijonske sodelavke vztrajajo pri svojem delu, da bodo deležne veselja, ki ga imata misijonar in misijonarka, ko omahne zvečer po trudapolnem dnevu, ko sta dala dušam več ljubezni in Bogu večjo čast.

Tako konča sv. oče svoj nagovor in mislim, da bi njegove besede mogle veljati nam vsem, posebno ob misijonski nedelji.

P. H.

Nevihta v Združenih narodih

Sovjetski ministrski predsednik Nikita Hruščev se kar ni mogel sprijazniti z dejstvom, da se bo moral vrniti s 15. zasedanja Glavne skupščine ZN domov praznih rok. Zaradi tega je sklenil, da pred odhodom iz New Yorka poskusi vse svoje diktatorske ustrojalne in komedijantske vrline, da bi tako vsaj v zadnjem trenutku žel kak propagandističen uspeh. Tako je predpreteklo sredo prišlo v Stekleni palači Združenih narodov do najbolj viharne seje Glavne skupščine v njeni petnajstletni zgodovini, na kateri je nesramnost in pobalinstvo sovjetskega diktatorja prešlo vse meje dostojnosti ter diplomatske korektnosti. Pred delegati 98 držav z vsega sveta si je sezul čevlji in začel z njim razbijati po pultu pred sabo, da bi hrup v dvorani bil tem večji. Vse to je storil sa-

mo zato, ker ni razprava v skupščini potekala, kakor je hotel on.

Oglejmo si na kratko, kako in zakaj je do tega prišlo. Glavna skupščina je minuli teden razpravljala okrog sovjetske zahteve, naj vprašanje o popolni in splošni razorožitvi ter sprejemu komunistične Kitajske razpravlja Glavna skupščina in ne njen Politični odbor, kakor so zahtevali zahodnjaki. Toda večina držav je bila nasprotna sovjetski zahtevi in je zato Hruščeva namera propadla. Naslednji dan je bila na dnevnem redu druga Hruščeva zahteva, naj Glavna skupščina razpravlja o sovjetskem predlogu »o takojšnji odpravi vseh kolonij«. To svojo zahtevo je Hruščev podprl s silovitimi in napadalnimi govorom proti »zahodnim imperia-

SOVJETSKI KOLONIALIZEM

Odgovoril mu je filipinski delegat, ki je spomnil Hruščeva, da če je treba govoriti o zahodnem kolonializmu, je treba še toliko bolj o sovjetskem kolonializmu nad vzhodnoevropskimi narodi, ki je še bolj nečloveški in brezobziren. Ta bridka resnica je Hruščeva zbudila, da je začel razbi-vati s pestmi; da bi »kraval« bil še večji, si je potegnil z noge čevlji in začel z njim z vso silo vihteti po zraku in udarjati po klopi pred sabo. Gromiko in ostali komunistični diplomati so kar obstali in niso vedeli, ali naj ga posnemajo ali ne. Takoj nato je Filipinec dejal, da je za razpravo o kolonializmu, in Hruščev mu je ploskal...

Do drugega še bolj hrupnega incidenta je prišlo, ko je ameriški delegat Wilcox omenil žalosten položaj, v katerem se nahajajo vzhodnoevropski narodi. Ob teh besedah je vstal romunski delegat ter silovito napadel predsednika Skupščine Bolanda in mu zabrusil v obraz: »Iski narod bi se vas moral sramovati.« Irec Boland je videl, da je mera polna, in je ujaljen s koščenim kladivcem, ki ga rabi kot predsednik Skupščine namesto zvonca, tako silovito udarjal po mizi, da bi napravil red v dvorani, da je zlomil toporišče; prednji del pa je odletel v zrak in mu padel ravno na glavo, na srečo brez vsakih posledic. Odklopil je mikrofona prevajalcev in odložil sejo na naslednji dan.

Tako viharne seje še ni bilo v Združenih narodih.

Naslednji dan je Skupščina na predlog ameriškega delegata enodušno pristala, da se razpravlja o kolonializmu. — Hruščev pa si še ni dal miru in je zahteval, da bi Skupščina obsodila ZDA zaradi poleta z letalom U-2. Spet je začel napadati Eisenhowerja in Hammarstjoeloda. Toda učinek je bil prav nasproten: Skupščina je sovjetsko resolucijo zavrnila s 54 glasovi proti 32 vzdržanim in desetimi za (komunistične države in Kuba). To je bil morda eden najbolj grenkih porazov Hruščeva.

To se je lahko spoznalo po tem, da se je Hruščev poslovil od Združenih narodov z grožnjo, da če Skupščina ZN ne bo podprla sovjetski razorožitveni načrt ter reorganizaciji OZN, da se bo Sovjetska zveza umaknila iz Političnega odbora ter razorožitvene komisije v okviru OZN. Po totalitarnem načelu pač: Ali napravite, kakor hočem jaz (Hruščev), ali pa bom razbil Združene narode.

Ob odhodu iz seje dvorane je dejal ameriški delegat: »Sedaj bomo lahko delali v miru,« in želel Hruščevu srečno pot domov.

HRUŠČEV JE ODPOTOVAL

Hruščev je zapustil New York v četrtek popoldne z letalom. V Združenih narodih so se oddahnili. — Hruščevu in drugih komunističnih delegatov neotesano obnašanje v Glavni skupščini so vsi resni ljudje kritizirali, med njimi sam predsednik Gvineje Seku Ture, ki je Hruščeva izpade označil za prav nič konstruktivne.

Tako je glavno obdobje 15. zasedanja Glavne skupščine zaključeno in upati je, da bo drugi del zasedanja potekal v boljšem ozračju, sedaj ko je glavni razgrajč-komedijant zapustil Steklo palačo.

Britanski konservativci

Za laburisti so pretekli teden zborovali tudi angleški konservativci in sicer tudi v Scarboroughu. Tudi oni so razpravljali o angleški obrambi in drugih aktualnih mednarodnih vprašanjih. Toda za razliko od laburistov, ki so na svojem kongresu zahtevali enostransko atomsko razorožitev Velike Britanije, so se vsi delegati konservativne vladne stranke izrekli za popolno atomsko oborožitev Anglije v okviru Atlantskega zaveznitva, katero je treba na vsak način obdržati, če se hoče še nadalje zavirati sovjetska ekspanzija v Evropi.

Na kongresu so govorili razni angleški ministri, med njimi zunanji minister Hume ter minister za evropske zadeve Edward Heath ter minister za kolonije MacLeod. Odobrili so resolucijo, v kateri pozivajo, naj pospešuje stike

z Evropo za dosego sporazuma o sodelovanju med šestorico Skupnega tržišča ter sedmorico Svobodnega trgovskega področja.

Pomemben je bil tudi nastop ministra za kolonije MacLeoda, ki je dejal, da bo Anglija v kratkem času sama rešila svoja kolonialna vprašanja in da upa, da je on zadnji angleški minister za kolonije. — Konservativci so tudi odobrili načrt, po katerem se deželam Srednje-afriške federacije (Njassa, Severna Rodezija in Južna Rodezija) prizna pravica, da lahko iz te zveze svobodno izstopijo. Za ta izstop se zlasti zavzemajo afriški domačini.

Tito se je vrnil iz New Yorka

Predsednik Tito se je pretekli teden v sredo vrnil iz New Yorka, kjer se je udeležil 15. zasedanja Glavne skupščine ZN. Do Neaplja se je pripeljal na italijanski prekooceanski ladji »Leonardo da Vinci«; od tu pa z letalom naravnost v Beograd, kjer je imel ob prihodu običajen miting; v kratkem govoru se je skušal opravičiti pred svojimi podaniki, da ni mogel nič doseči v New Yorku, pa čeprav je njegovo potovanje stalo jugoslovanske davkoplačevalce težke milijone. — Na splošno je dejal, da se mednarodni položaj ni prav nič izboljšal, oziroma da se je še poslabšal na 15. zasedanju Združenih narodov.

Se vedno pa je skrivnost, zakaj se je Tito odpovedal turističnemu potovanju po Italiji, ki je bilo že napovedano. Moralo je biti nekaj važnega in silnega, da je imel v Neaplju tako silo, da si ni utegnil ogledati niti mesta, ki ga ni videl od leta 1944, ko se je v Caserti sestal s Churchillom.

Komunistični shod

Iz komunističnih virov na Zahodu se je zvedelo, da bo v novembru v Moskvi neke vrste komunistični vrhunski sestanek, katerega naj bi se udeležili prvaki kakih dvajset komunističnih strank z Vzhoda in Zahoda. Na tem shodu naj bi razpravljali v prvi vrsti o težkem ideološkem sporu med Pekingom in Moskvo.

Hruščev naj bi si že zagotovil podporo vseh komunističnih strank razen Albancev.

RAZNE NOVICE

Nakupi Gromika v ZDA

Po vesteh ameriških časopisov je Gromiko s svojimi družinskimi člani kupil v ZDA: tri pare moških čevljev, tri pare ženskih čevljev, dvanajst parov ženskih nogavic, dve torbici, eno aktovko, potovalne potrebščine, kinoaparat in fotografski aparat. »Iz tega bi sklepali,« pravi neki ameriški list, »da kljub vsemu blagostanju v Sovjetski zvezi sovjetski zunanji minister raje izbira ameriško blago.«

Proces novemu cestnemu zakoniku

Več kot polovica od 97.000 avtomobilistov, ki so se udeležili referendumu glede novega cestnega zakonika, so se izrekli proti njemu. Po njihovem mnenju novi zakonik nikakor niso izboljšali položaja cestnega prometa. 65 odstotkov udeležencev je izjavilo, da premnoge italijanske občine se niso še potrudile, da bi namestile nove znake za cestni promet, cestna policija pa tudi ni še dovolj poučena o novem zakonu.

Nenadna smrt videmskega župana

Med slavnostjo pri otvoritvi elektrificirane proge Videm-Benetke je nenadoma umrl videmski župan odvetnik Centazzo. Ob navzočnosti prometnega ministra Spataro in drugih visokih osebnosti je videmski župan imel svoj pozdravni govor, med katerim mu je postalo slabo in je na pre-

vozu v bolnišnico podlegel za srčno kapjo. Vest o njegovi smrti se je naglo razširila po mestu in pozneje tudi preko radia. Občinski odbor, ki se je naglo sestel, je proglasil žalovanje mesta Videm.

Odvetnik Giacomo Centazzo je bil rojen v Maniagu leta 1887. Dokončal je šole v Vidmu, kjer se je tudi zaposlil pri časopisu La Patria del Friuli. Leta 1914 je bil izvoljen za občinskega svetnika. Po končani prvi svetovni vojni je dokončal svoje študije in postal odvetnik. Leta 1946 je bil znova izvoljen v občinski svet in leta 1948 je postal župan mesta Videm. Bil je tudi podpredsednik italijanskega društva evropskih občinskih svetov. — Vedno je bil vnet pristaš stranke ital. katoličanov, najprej ital. ljudske stranke, pozneje krščanske demokracije.

Milo v prehranjevalne svrhe

Finančnim stražnikom v Savoni se je posrečilo, da so prišli na sled dobro organizirani družbi trgovcev, ki so prekupčevali z milom z namenom, da bi to milo uporabili za »izdelavo« maščob. Zaplenili so 2 milijona in 500 tisoč kg mila in s tem zabranili, da bi se to milo ne spremenilo v margarino, maslo in druge maščobe, ki jih gospodinjje uporabljajo v prehrani. Finančni stražniki so zasledili te velike količine mila v savonskem pristanišču. Trgovci so ga navidezno že prodali, a pozneje je bi ga oddali neki milanski tvrdki, ki se je bavila s tem nečednim poslom.

NAŠ TEDEN V CERKVI

23.10. nedelja, misijonska, 23. pobinkoštna: sv. Klotilda, d., muč.
24.10. ponedeljek: sv. Rafael, nadangel; sv. Anton Klaret, škof
25.10. torek: sv. Krišpin, škof
26.10. sredo: sv. Lucijan, muč.
27.10. četrtek: sv. Frumencij (Žitomir), šk.
28.10. petek: sv. Simon in Juda, apostola, sv. Cirila, dev.
29.10. sobota: sv. Narcis, škof

*

SV. ANTON KLARET (1807-1870) je bil doma na Spanskem. Ustanovil je »Družbo sinov brezmadežnega Srca Marijinega«. Imenujejo se Klaretinci.

20. nedelja po Binkošti

Sv. maša nam priporoča modro in trezno krščansko življenje. K temu nas spodbuja zlasti sv. Pavel v berilu. Evangelij pa poroča o čudežnem ozdravljenju u-radnikovega sina. V zvezi z mašo moremo sestaviti te nauke:

1. **Očetje in matere, skrbite za dobro življenje vaših otrok! Vzgojitelji, pazite na mladino!** — Starši in vzgojitelji imajo veliko odgovornost pred Bogom in ljudmi. Njim je na poseben način naložena skrb za mladino. Vzgojiti morajo otroke, mladeniče in mladenke. Vzgojiti jih morajo dobro in temeljito; vzgojiti v dobre, značilne in plemenite ljudi; vzgojiti v dobre, značilne in plemenite katoličane. Kdor ne vzgaja v tem smislu, tak človek (roditelj in vzgojitelj) je v veliki meri kriv grehov svoje mladine. Tak človek je hudodelec in narodni škodljivec. Dobra vzgoja pripravlja namreč dober rod in dobro narodno prihodnost; slaba vzgoja pa pripravlja slab rod in slabo narodovo bodočnost. Iz tega sledi, da so roditelji in vzgojitelji najbolj odgovorni (vsaj v svobodnih državah) za življenje svojih otrok, svojega rodu in cele človeške družbe. Saj velja splošno pravilo, ki sicer ni brez izjem: dober otrok ima dobrega starša, slab pa slabe; dober človek prihaja iz dobre hiše, slab iz slabe. Skrbimo za dobro vzgojo in lepo življenje!

2. **Starši in vzgojitelji, skrbite za vero vaše mladine!** — Dve zi-

beli imata vsak narod in celo človeštvo. Prva je dom in druga je šola, a obe sta odločilni. Dom je tisti, ki prvi vzgaja človeka; vzgaja za ta in za drugi svet; šola pa potem gradi naprej. Oba sta kakor spomladanska setev kasnejšega življenja. Ni težko razumeti to trditev: Kakršen dom in kakršna šola, takšen narod in takšen človek. Če pa sta slaba, bo slabo tudi ostalo. V božjem imenu kličemo vsem odgovornim: Starši in vzgojitelji, dajte nam dobre otroke in dobro mladino!

Vzgojite jih dobro, po človeško in po krščansko! Vaša odgovornost je velika. Od vas zavisi življenje in sreča in večnost vaših otrok. Od vas zavisi naš rod. Zatorej skrbite in storite, da bo naša mladina dobra, dobra po človeško in dobra po krščansko! Dobra pa bo, če bo verna in moralno zdrava in poštena. Zato skrbite za vero vaše mladine! Vzgojite otroke v veri in po veri! Naučite jih moliti, ljubiti Boga in živeti po božji postavi! In še vam kličemo:

3. **Pazite na moralo svoje mladine!** — Koliko gorja so krivi slabi roditelji in slabi vzgojitelji! In koliko hvale zaslužijo dobri roditelji in dobri vzgojitelji, taki, ki vzgajajo dobro, verno in pošteno mladino! Mladina je živ narodni zaklad. Pazimo, da bo čista, zdrava, moralna in poštena! Poštenost je vsakemu človeku najdražji kapital.

belki imata vsak narod in celo človeštvo. Prva je dom in druga je šola, a obe sta odločilni. Dom je tisti, ki prvi vzgaja človeka; vzgaja za ta in za drugi svet; šola pa potem gradi naprej. Oba sta kakor spomladanska setev kasnejšega življenja. Ni težko razumeti to trditev: Kakršen dom in kakršna šola, takšen narod in takšen človek. Če pa sta slaba, bo slabo tudi ostalo. V božjem imenu kličemo vsem odgovornim: Starši in vzgojitelji, dajte nam dobre otroke in dobro mladino!

Vzgojite jih dobro, po človeško in po krščansko! Vaša odgovornost je velika. Od vas zavisi življenje in sreča in večnost vaših otrok. Od vas zavisi naš rod. Zatorej skrbite in storite, da bo naša mladina dobra, dobra po človeško in dobra po krščansko! Dobra pa bo, če bo verna in moralno zdrava in poštena. Zato skrbite za vero vaše mladine! Vzgojite otroke v veri in po veri! Naučite jih moliti, ljubiti Boga in živeti po božji postavi! In še vam kličemo:

3. **Pazite na moralo svoje mladine!** — Koliko gorja so krivi slabi roditelji in slabi vzgojitelji! In koliko hvale zaslužijo dobri roditelji in dobri vzgojitelji, taki, ki vzgajajo dobro, verno in pošteno mladino! Mladina je živ narodni zaklad. Pazimo, da bo čista, zdrava, moralna in poštena! Poštenost je vsakemu človeku najdražji kapital.

V neki šoli v Združenih državah

V neko katoliško šolo v ZDA je prišla črna deklica. Učiteljica jo je prijazno sprejela in jo posadila v klopi poleg bele deklice. Bela deklica se je našobila, dvignila roko in rekla učiteljici: »Ne bom sedela poleg te črne deklice, je grda!« Zdelo se je, da je gospodična preslišala njen ugovor. Ukazala ji je samo, naj se. Črna deklica je s strahom pričakovala, kaj se bo zgodilo. Pa se ni nič zgodilo. Naslednje jutro je gospodična učiteljica prinesla v šolo dva šopka rož, prvi je bil popolnoma bel, drugi pa pisan, da ga je bilo veselo gledati. Vprašala je svoje učence: »Odlučite ve, kakšen šopek hočete, da ohranimo tu v naši šolski sobi.« Vse so soglasno predlagale pisani šopek. »Vidite,« je pojasnila učiteljica, »kako je Bog vse prav uredil, ko je ustvaril toliko pisanih cvetk, ki nas razveseljujejo. Kakor v naravi cvetke, tako je tudi nas ljudi ustvaril različnih barv, da ima nad nami veselje in dopadenje, kakor mi nad tem pisanim šopkom cvetic. Vsi smo njegovi otroci, zato se moramo ljubiti med seboj.« Črna deklica se je veselo oddahnila in ljubeznivo pogledala bele deklice. Bela deklica v njeni klopi pa je sprva osramočena povesila glavo, potem pa jo je spet dvignila in se nasmešnila svoji črni sošolki. Postali sta najboljši prijateljici.

Škofovsko posvečenje

V nedeljo 9. oktobra je bilo v Portoriku prvič v zgodovini Cerkve škofovsko posvečenje domačega duhovnika. Luis Apon-te Martinez je bil posvečen za pomožnega škofa v Ponce. Posvetil ga je apostolski delegat msgr. Zanini.

Voščila sv. Cerkve

Ob proglasitvi neodvisnosti afriške republike Slonokoščena obala je nadškof msgr. Yago v mestnem stadionu daroval

slovesno sv. mašo. V pridigi je dejal, da je Cerkve vedno branila svoboda človeka, in zato se tudi vedno veseli neodvisnosti narodov. Izrazil je željo, naj bi vsi rodovi, ki prebivajo v mladi republiki, v skupnem delu gradili bodočnost nove države.

Nova misijonska univerza

Jezuitski misijonarji so odprli v Ruanda-Urundi novo univerzo, ki bo imela sprva le dve fakulteti. Državne oblasti so že dale novi univerzi svoje priznanje.

Zaprta zadnji letonski samostan

Komunistične oblasti so zaprle zadnji samostan na Letonskem in s tem zadnje Marijino božjepotno svetišče v Agluonu. V samostanu so bile dominikanke, ki so tudi oskrbovale cerkev. Samostan je bil zgrajen leta 1700.

Darovi otrok za misijone

Nemški katoliški otroci, ki so vpisani v otroški misijonski organizaciji »Svete-ga Detinstva« so nabrali za misijone štiri milijone nemških mark. Po vsem svetu so otroci zbrali v preteklem letu 3 milijarde in 600 milijonov lir za misijone. Če pomislimo, da so ti darovi zbrani s pritr-govanjem in drobnimi žrtvami otrok, spoznamo, da imajo visoko vrednost pred Bogom.

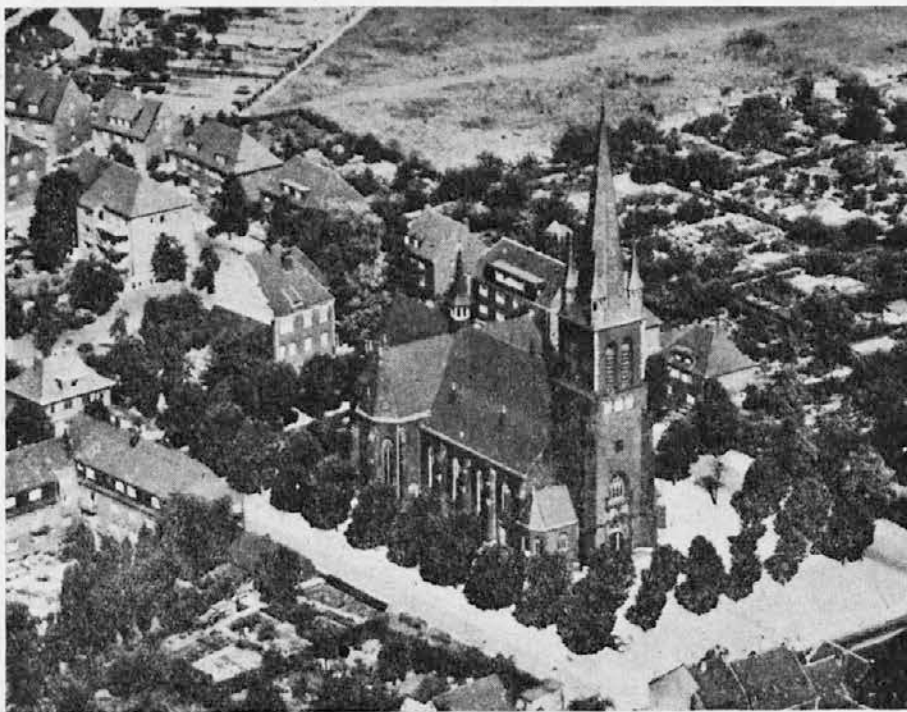
Konferenca indijskih škofov

Pod predsedstvom kardinala Agagianiana so se zbrali v New Delhi-ju indijski škofje na skupno posvetovanje. Sveti oče je za to priliko poslal zbranim škofom posebno pismo, v katerem daje navodila za bodoče dušnopastirsko delo in pošilja svoj blagoslov.

Katoliški zavod pod Himalajo

Ze nad 70 let vodijo jezuiti zavod sv. Jožefa v Darjeeling-u, na pobočju Hima-

Versko življenje naših izseljencev v Nemčiji

Župna cerkev Srca Jezusovega v Oberhausenu (Porurje). V tej župniji stanujeta slov. izseljenska duhovnika dr. Janez Zdešar ter č. g. Turk

Nadaljujemo razgovor z dr. Janezom Zdešarjem o življenju slovenskih ljudi v Nemčiji. (Ured.)

Kakšno je, g. doktor, versko življenje med našimi ljudmi v Nemčiji?

Prav gotovo je novo okolje, v katerem žive naši mladi rojaki, popolnoma drugačno kot pa je bilo v domovini. Fantje, dekleta, mlade družine iz slovenskega podeželja so se naenkrat znašle v velemestih visoko industrijske države. Vsi vemo, da taka sprememba ne vpliva ravno najbolje. Miki nemškega gospodarskega čudeža, blesk velemest, življenjski materializem širokih množic delovnega ljudstva nanje ne vplivajo pozitivno. Z druge strani pa tudi ne smemo podcenjevati zelo solidnega in vsakodnevno življenju zelo približanega nemškega katolicizma, ki je v Porurju in na Bavarskem zelo močan. Obe sili se borita v srcih naših ljudi: slab zgled večine delavskega okolja in močan vpliv Cerkve preko njenih organizacij. Prepričan sem, da marsikateri fant doma nikdar ne bi tako daleč zabredel kot v Nemčiji; a prav tako sem prepričan, da se marsikdo v domovini n. pr. ne bi cerkveno poročil in se trudil za pošteno krščansko življenje, kot to sedaj dela v Nemčiji.

laje. V zavodu je srednja šola, ki jo obiskuje 370 dijakov, in univerzitetni kolegij, ki ima 450 slušateljev. Zavod uživa velik sloves. Med svojimi gojenci ima sinove nepalskega kralja, brata Dalaj Lame in več sinov raznih ministrov.

Pohvala indijskih misijonark

Podpredsednik indijske republike je slovesno otvoril nova poslopja velikega katoliškega zavoda, ki ga vodi v Madrasu Marijine frančiškanske misijonarke in nosi ime »Morska zvezda«. Ob tej priliki je podpredsednik pohvalil delo redovnic in misijonarjev sploh. Podčrtal je pomen moralnih vrednot, brez katerih bi država zašla v velik kaos.

Ameriški misijonarji

Po zadnjih statistikah je razvidno, da je 6.782 misijonarjev iz ameriških Združenih držav razstresenih po vsem misijonskem svetu. V zadnjem letu se je število povečalo za 658. Med misijonarji je: 3.032 duhovnikov, 2.872 redovnic, 575 bratov laikov, 170 bogoslovcev in skoraj 200 laičnih misijonarjev. Skoro tretjina teh misijonarjev deluje v deželah Latinske Amerike.

Sv. oče je sprejel 350 invalidov

Sv. oče Janez XXIII. je v nedeljo 25. septembra sprejel na dvorišču sv. Damasa 350 invalidov 21 narodnosti, ki so se udeležili mednarodnih iger določenih za invalide. V 18 velikih avtobusih so prispeli v Vatikan na svojih vozičkih v spremstvu ravnatelja INAIL dr. Moranda. Sv. oče jih je pozdravil z balkona in imel zanje lep govor v francoščini. Pohvalil je njihovo izredno močno voljo in energijo, da so se kljub svoji fizični poha-bljenosti udeležili mednarodnih tekem. Delegacija invalidov je nato z irskim duhovnikom, tudi invalidom, Leom Close-jem, odšla v prvo nadstropje in darovala sv. očetu dva zlata keliha in umetno izdelano monštranco. Sv. oče se je nato znova prikazal na balkonu, se zahvalil za dragoceni dar ter obljubil 350 zbranim invalidom, da bo posvetil en teden molitvi zanje in za njihove drage. Invalidi so se mu zahvalili s prisrčnimi vzkliki.

S kakšnimi sredstvi skušate slovenski duhovniki v Nemčiji od pomoči nevarnostim, ki jih omenjate? Kako skušate poživiti versko življenje? Kratko rečeno: kako delujete med našimi rojaki?

Na stavljeno vprašanje je bilo vsaj deloma že prej odgovorjeno. Tako n. pr. sem omenil delo za ohranitev prave narodne zavesti. A tudi dobrodelnega dela ne manjka. Nimamo sicer posebnega sklada, a vsaj večših lahko iz sredstev, ki jih dobimo od nemških ali drugih karitativnih organizacij, pomagamo našim ljudem, da si trenutno opomorejo. Sicer pa bi naše delo lahko označil z enim samim stavkom: biti našim rojakom v vseh rečeh na razpolago in pomoč. Veliko je večših dela s prestavljanjem raznih dokumentov v nemščino, ne samo krstnih, samskih ali poročnih listov, temveč tudi raznih potrdil in spričeval o pomočniških in mojstrskih izpitih in podobno. Slučaj je celo nanesel, da sem bil nekoč za tola-mača pri šoferskih izpitih. Ne da bi hotel, sem lansko leto moral prevzeti celo vlogo odvetnika pri procesu.

Veliko časa zahteva posredovanje pri delavskih uradih ter pri nemških policijskih oblasteh. Treba je pisati prošnje na najrazličnejše urade, na zavarovalnice, prometne urade, posojilnice, na konzulate in podobno. Dostikrat pismeno posredovanje ne zadošča, zato letamo z našim rojakom, potrebnim pomoči, ure in dneve od urada do urada. Hvala Bogu, da imamo avto na razpolago!

Duhovniškega dela v ožjem smislu besede tudi ne manjka. Ob nedeljah imamo redno slovensko mašo v Altenessenu, Obergausenu in Esslingenu. V postnem in adventnem času poleg tega še po vseh kra-

Doprni kip g. svetnika B. Tensunderja; kip je delo slovenskega umetnika

jih in mestih, kjer živi vsaj nekaj naših rojakov. Tako imajo vsi možnost, da izpolnijo versko dolžnost.

Precej časa vzamejo tudi priprave na poroko. Treba je preskrbeti dokumente, jih prevesti v nemščino, dobiti za duhovno pripravo na zakon oba zaročenca skupaj, kar ni vedno najlažje, saj stanujeta pogostoma daleč vsakebi. Lansko leto je bilo čez 50 porok, nad 30 krstov in 10 pogrebob.

Našim rojakom tudi ni najlažje dopovedati, da če že poroče Nemko, da naj bo vsaj katoličanka in ne protestantka. Dva-krat mešani zakoni, versko in narodno, so preveč kočljiva zadeva. Naši starši v

domovini, zlasti matere, lahko v takih primerih naredijo veliko dobro delo, če namreč svojim sinovom in hčeram, razkropljenih po tujini, prav svetujejo in s tem podpro delo slovenskih izseljenskih duhovnikov. Vedno znova lahko opazujem odločilen vpliv slovenskih mater, ki v svojih pismih opominjajo sinove, naj ne pozabijo na vero in naj redno opravljajo verske dolžnosti.

Iz vsega, kar ste povedali, sledi, da versko pa tudi narodno življenje naših ljudi v Nemčiji ni ravno na višini. Kje je iskati vzroka temu pojavu?

Prav gotovo bi bilo želeli večjega in aktivnejšega udejstvovanja na obeh področjih. To bi dalo našim mladim ljudem notranjo moč in cilj za življenje, ki ju le pogostokrat pogrešamo. Brezciljnost naših ljudi, zlasti mlajših, je mora, ki jih najbolj teži. Ko so šli iz domovine, so si predstavljali, da jim bo v tujini veliko lažje priti do tega, kor so doma pogrešali: osebne svobode in večjih možnosti, tudi gospodarskih, pri uveljavljanju v svojih poklicih. Vse to je v tujini možno doseči, a le s pogojem, da ostanejo notranje močni in da ta svoj cilj za vso življenjsko resnostjo uresničujejo. Da temu pogosto ni tako, so krije predvsem razmere in celotno okolje v domovini, ki ni dopustilo individualne vzgoje v življenjsko močne osebnosti. Zato je tudi naš zaključek, da tujina ni za vsakogar! Za marsikateraga

G. svetnik Božidar Tensunder v veseli družbi slovenskih sobratov. - G. Tensunder je Nemec po rodu. Iz ljubezni do slovenskih rudarjev v Porurju se je pa kot mlad kaplan, že pred prvo svetovno vojno, popolnoma naučil slov. jezika. Pozneje je za naše izseljence zelo veliko dobrega storil. Vzljubil je naš jezik, naše pesmi in naše ljudstvo. V g. svetniku Tensunderu imamo Slovenci velikega prijatelja med Nemci

Slovenca in Slovenko bi bilo boljše, da bi vzdržal v domovini. V skromnih in pri-krajsanih razmerah bi le uresničil svoj, čeprav morda skromen, življenjski cilj. Tujina in nevarnost v njej pa so ga zavledli, da je zapravlil še tisto malo sposobnosti, ki jih je prinesel s seboj, in ki bi ga doma obvarovale pred verskim, narodnim in npravnim propadom.

Zato, ali svetujete Vi našim ljudem izseljevanje?

Nikakor ne, razen v skrajni sili in potrebi.

»Dober večer, Tokio« (Zbirka pesmi)

V enem izmed najbolj revnih predelov mesta Tokia nekaj let misijonarji slovenski jezuit p. Vladimir Kos. Mlad je še in poln optimizma. O tem se je mogel že marsikdo prepričati, ki prebira Kat. glas. Katoliške misijone, Duhovno življenje, Meddobje itd. Povsod se prikaže kaka njegova pesem ali črtica. Vse to je izraz njegove neizčrpne iznajdljivosti, ki išče poti kako bi pomagal vsem tistim, ki iščejo božje pomoči in luči. V zadnjem času, zlasti odkar deluje med revnimi in zapuščenimi prebivalci japonske prestolnice, išče tudi denarno pomoč za svoje številne potrebe.

Iz vseh teh nuj so vzklike njegove pesmi, ki jih je pred kratkim izdal v Tokiu. Naslov zbirke je: »Dober večer, Tokio. Pesmi zate in zame«. Zbirko je založila založba Meiseisha v Tokiu.

Knjižica je lična in zares svojevrsna, kakor so svojevrsne tudi pesmi. Vidi se, da je slovenska pesem zrastle na japonskih tleh. O pesmih samih bodo sodili strokovnjaki, nas pa veseli, da prihaja k nam ta mavrična knjižica, ki veselo oznanja plodovito delo mladega misijonarja in iskreno ljubezen do slovenskega jezika v daljni tujini.

Upamo, da bo knjižica kmalu na razpolago v naših knjigarnah in da jo bodo lahko kupili ljubitelji slovenske besede in vsi tisti, ki hočejo na ta način podpreti misijonsko delo p. Kosa.

Dr. Lojze Škerl

Pokrajinske in občinske volitve na Tržaškem

Obeta se zelo razvnet volilni boj

Na Tržaškem se je volilna kampanja že pričela in se iz dneva v dan vedno bolj stopnjuje. Pričakovati je, da bo višek dogleda zadnje dni tega ter prve dni prihodnjega meseca. Vendar že sedaj kaže, da bo letošnji volilni boj razvnet. Vse stranke nameravajo napeti vse sile, da se uveljavijo. Kakor vedno, hočejo tudi letos velike stranke omalovaževati majhne, katere pa se kljub temu nočejo vdati in vreči puške v koruzo, kakor bi hotele velike ribe, ki po navadi vedno žrejo male.

12 list za Pokrajinski svet

Kot znano, bodo 6. in 7. novembra provincialne in občinske volitve. To pomeni, da bo vsak volilec dobil dve volilnici (razen v tržaški občini, kjer ne bo sedaj občinskih volitev, kakor v ostalih občinah okrog Trsta: Milje, Dolina, Zgonik, Devin-Nabrežina). Prva bo veljala za volitev pokrajinskega sveta (16 kandidatov), druga pa za volitev občinskih svetovalec posameznih občin.

Za izvolitev svetovalec v Pokrajinski svet vsega Tržaškega ozemlja se je prijavilo dvanajst kandidatnih list, med katerimi pride za nas v poštev le »SLOVENSKA LISTA«, ki ima za znak lipovo vejico s helebardo. To je lista katoliških, demokratičnih Slovencev, katere edina zaslužila zaupanje naših ljudi, da ji 6. in 7. novembra oddajo svoj glas. Od tega, ali bomo Slovenci imeli svojega izvoljenega predstavnika v pokrajinskem svetu, je odvisno, ali bodo naše ljudi in naš jezik bolj upoštevali v javnem in upravnem življenju. Vse ostale stranke so ali našim pravicam nasprotne ali pa se zanje le propagandistično potegujejo. Ne smemo namreč pozabiti, da je Slovenska lista edina čisto slovenska lista in je zato prva poklicana, da brani naše pravice ter interese in da se za njih uveljavitev potom izvoljenih mož poteguje pri krajevnih in osrednjih oblasteh. Zato bo vsak glas Slovenski listi zgodovinska priča pred vsem svetom, da tukaj prebivajo Slovenci. To bo glas, ki bo prišel ne samo do Rima, ampak do samih Združenih narodov v New Yorku!

Slovenska lista samostojno nastopa še v Zgoniku in Dolini. V Nabrežini pa so Slovenci kot običajno sestavili svojo listo, ki se imenuje »Občinska lista«.

V Repentabru so bile prvotno predložene tri liste, med katerimi ni bilo bistvenih razlik. Toda zaradi nepravilnega sestavljanja jih je glavna volilna komisija v Trstu odvrnila. Zaradi tega bodo občinske volitve v tej mali kraški občini (427 volilcev) verjetno čez kake tri mesece.

Občina DOLINA

V dolinski občini nastopajo za občinske volitve štiri liste po sledečem redu: Demokratična občinska lista (titovci in kominformisti), Italij. socialistična stranka (PSI), Slovenska lista z znakom lipove vejice ter lista italijanske Krščanske demokracije. Za zavedne slovenske ljudi in katoličane izbira ni težka. Glasovali bodo za Slovensko listo, ker je to edina slovenska resnično demokratična, to je antikomunistična lista, ki pa obenem lahko dobi štiri manjšinske svetovalce ali v najslabšem slučaju tudi večino, ki jo sedaj pridobijo komunisti. Presenečenja pri volitvah so pač vedno možna. Obe italijanski listi sta bolj motilni kot drugo, zato morata računati, da bi imeli kak uspeh. — V dolinski občini velja večinski sistem, zato se za izvolitev občinskih svetovalec z upanjem potegujeta samo dve

listi: to je komunistična ter demokratična Slovenska lista. Prav zaradi tega je vsak glas, oddan drugim strankam, tako rekoč vržen v morje.

Občina ZGONIK

Predložene so tri kandidatne liste po sledečem vrstnem redu: Enotna komunistična lista, lista italijanske Kršč. demokracije (predložena specialno za družine ital. železničarjev na proseški postaji) ter Slovenska lista, ki jo podpirajo zavedni demokrati in katoličani. Glavni boj bo potekal med Slovensko listo in Komunistično listo, kakor v Dolini.

V Miljah nastopajo samo italijanske liste.

Tak je predvolilni položaj v občinah Tržaškega ozemlja. Glavno je, da slovenski volilci opravijo svojo dolžnost in glasujejo za kandidate Slovenske liste, ki se neustrašeno zavzemajo za demokratično uveljavljanje naših narodnih in socialnih pravic.

Adua in tovarišice

Vsebina tega filma, o katerem se je že toliko govorilo in ki je dvignil toliko polemik, je vsakomur že znana. Stiri prostotutke odprejo gostilno in želijo začeti novo življenje ter pozabiti na preteklost. Toda njihovi dobri nameni nič ne pomagajo, ker jih neki izkoriščevalec prisili, da se spet vrnejo k prejšnjemu žalostnemu življenju. To je v kratkih obrisih vsebina filma, ki je zaradi snovi dvignil veliko polemik, ko so ga predvajali na beneškem filmskem festivalu.

S tehnične strani je treba priznati filmu skrbno pripravo. Zelo skrbno je izdelana igra vseh nastopajočih, med katerimi se posebno odlikuje francoska igralka Simone Signoret. Vendar je vse to premalo, da bi se ta film lahko smatral kot mojstrovino. Mnogi kritiki so ga pohvalili, češ da z velikim pogumom obravnava pereč in boleč problem, da se dotika velike socialne rane; da izraža torej močno obsodbo proti družbi. Dvomimo, da je bil to glavni namen ustvarjalcev filma. Družba se prav gotovo ne bo preosnovala s prikazovanjem filmov z delikatnimi problemi, vulgarnimi prizori, dvomnimi izrazi. Pesimistični zaključek ne daje povoda za tako upanje.

Producent in režiser nista pozabila, da je kino za mnoge zabava in da je zato treba nuditi gledalcu nekaj, kar ga pritegne. In vse negativne točke, ki smo jih našli v tem filmu, služijo bolj za vabilo kot za obsodbo, odražajo bolj skrb za večji zaslužek kot skrb za blaginjo družbe. Vprašamo se: »Ali so res taki filmi tisti, ki v resnici branijo socialne teze?« Zelo lahko je v tem oziru dvomiti.

Film je prepovedan.

Mira

Beseda o »Studencih življenja«

Knjižici »Studenci življenja« je težko najti primeru v slovenski in tudi tuji verski literaturi: kratko, nazorno in sočno podaja v zaokroženi obliki bistveni nauk o zakramentih.

Malo poučen vernik in bogoslovni izobraženec bo knjižico prebral s srčno zavzetostjo, če mu je le mar življenja. Pisateljeva beseda bo vsakogar nevsljivo poučevala, poglobljala in vodila.

Zelimo rasti v zdrav rod, hrepenimo po veseljem, neokrnjenem življenju: pijmo čudežno pijačo, ki nam jo nudijo »Studenci življenja«.

Stanko Janežič

POMAGAJMO SREDNJEŠOLSKI MLADINI

Sedaj, ko so zaključeni jesenski popravni izpiti in se je začelo novo šolsko leto, se marsikdo hudoje na profesorje, češ da so bili prestrogi in so tega ali onega dijaka ali dijakinjo vrgli, da mora ponavljati razred. Krivda je v takih primerih vedno na profesorju in na šoli, nikdar ali skoro nikdar na dijaku in na starših. Tako menijo starši, dijaki in tudi publika, ki se na šolske zadeve ne spozna. Ali je to res?

Za dijake novi svet v srednji šoli

Tako mnenje ni razširjeno samo med slovenskimi starši, temveč je obče mnenje vseh staršev, ki za neuspehe svojih otrok v šoli vedno krivijo le šolo in profesorje. Zato slišimo in beremo tudi o raznih nesmiselnih napadih na profesorje, ki se dogajajo na raznih šolah v notranjosti države. Pri nas do takih dejanj še nismo prišli, ni pa rečeno, da ne pride. Vsekakor velja zdaj ob začetku šol. leta, poudariti nekaj dejstev, odkod neuspehi pri dijakih, ker ob koncu leta je to prepozno.

Zavedati se moramo, da je prehod iz ljudske na srednjo šolo, posebno na gimnazijo, za otroke velika novost, ne samo zato, ker ima na gimnaziji več profesorjev, dočim je prej imel samo eno učitelja ali učitelja, temveč še bolj zato, ker je drugačen način učenja na srednji šoli in otrok ima drugačne predmete kot jih je imel prej. Navajen na ljudskošolsko podajanje učitelja se otrok stežka priuči dejstvu, da je treba redno opravljati domače naloge in se več ur na dan učiti za pripravo na prihodnji dan. Dopovedovati dekcu ali deklici 11 ali 12 let, da mora po šoli doma sedeti pri knjigah tri, štiri ure, zato da se pripravi na prihodnji dan, je silno težka zadeva. In vendar brez učenja doma v šoli ne gre in ne gre.

Učenje na srednji šoli tudi ni samo površno pisanje nalog, da so le napisane; ni samo učenje na pamet in drljanje lekcije. Že prvo uro pri stavnici analizi se zahteva od otroka logično, mislenje, to se pravi, otrok mora prodreti v skrivnost o stavnih členih, osebkah, povedkih, predmetih, prislovnih določilih. Kolika muka je s tem pri nekaterih otrocih ne samo prvo leto gimnazije, temveč tudi pozneje. In vendar brez stavnice analize bo dijak latinščina vedno oslovski most, ki ga nikoli ne bo preskočil. Iz neznanja stavnice razčlemba izvirajo največkrat vsi neuspehi v latinščini, posebno v nižji gimnaziji.

Iste težave najde otrok v matematiki, ko prestopi prag srednje šole. Tudi tu ni več dovolj površno učenje in sestavljanje nalog, nego je treba tudi misliti in razumeti. Podobne težave se pridružijo še v slovenščini ter italijanščini. Kako naj o-

Brez pomoči in nadzorstva ne gre

V srednji šoli je torej treba otroka naučiti misliti in se učiti. Pri tem ni dovolj šola, nujno potrebno je ponavljanje in učenje doma ner nekaterim otrokom tudi pomoč inštruktorja, ki jim s ponavljanjem in podrobnejšo razlago razjasni to, kar so morda v šoli zaradi nepazljivosti preslišali.

Ali more domača hiša nuditi otrokom, kar je potrebno za njih študij v srednji šoli?

Včasih da, največkrat pa ne. Domača družina dopolnjuje del šole, kadar se oče ali mati razumeta na latinščino in na stavnico razčlemba, na matematiko in na druge šolske predmete, tako da lahko sledita otroku, mu kontrolirata naloge, ga tudi izprašujeta, ali je pripravljen. Toda kadar je staršem latinščina španska vas, kadar so od matematike ohranili le znanje poštevank in štirih glavnih operacij, katere so naj otroku sledijo, kako naj ga kontrolirajo? Povrh se dogaja, da starši delajo izven doma. Otrok ostane tako po

res. vohunite v Sovjetski zvezi.

»Toda kako vendar morete kaj takega trdit? Saj ste me prav vi poučili, da se vohunstvo vrši tako, da se dajejo v inozemstvo podatki vojaškega, ekonomskega ali političnega značaja. V tistem pismu pa ni bilo nič takega. V njem sem samo obvestil svoje predstojnike, kakšen je verski položaj tukaj nasplošno. Kar se tiče pošte, sem vam pa že povedal, da sem pismo poslal po zasebni poti zato, da bi prej prišlo na cilj, nekaj pa tudi zato, da bi prihranil denar.«

Toda bilo je vse zaman. »Vohunstvo« v prid Vatikanu je bilo na ta način »dokazano«. Zdal je bilo treba dokazati še to, da sem se jaz v resnici pečal s protisovjetsko propagando; toda ker ni bilo potrebnih prič in dokazov, ni sodnik dolgo časa mogel ne koraka naprej. In zato je rešil stvar čisto drugače: poslal me je v ječo Lefort, ki je bila še na slabšem glasu kot pa Lubjanka.

(Se nadaljuje)

šoli sam doma. Kje je tisti nespameten človek, ki bo verjel, da tak otrok po šoli ostane doma v sobi tri ure ali še več, da spiše naloge in se nauči vse potrebno za naslednji dan, dočim se njegovi mlajši bratje in sestre igrajo po hiši ali po dvorišču? Jesenska, zimska ali pomladna narava ga kliče ven, on pa naj bo doma in naj tiči pri latinščini, matematiki ali pri risanju?

Odgovor je jasan. Otrok sam od sebe ne bo študiral, če ni kak izreden otrok. Zato mu je treba pomagati, prisiliti ga, da bo sedel pri knjigi, in mu po potrebi priskočiti na pomoč, če naleti pri domačih nalogah na težave, ki jih ne more premagati. To bi moralo biti delo staršev in domačih. Toda največkrat ti ne morejo dijaku nuditi take pomoči. Kaj storiti? Ostaja ena rešitev: ZAVOD. Imamo zavode, ki je njih naloga ta, da dijakom, ki nimajo doma primerne in potrebne pomoči ter nadzorstva, nudijo to, kar doma ne

dobijo: pomoč pri učenju in nadzorstvo.

Toda ne more biti vseeno, v kakšen zavod daš otroka, ker poleg pomoči in nadzorstva pri učenju potrebuje otrok tudi vzgojo, to je navajanja k dobremu in verskemu življenju. Vse to otroku nudijo le zavodi, ki slone na katoliških in verskih načelih. Samo v takih zavodih dobe dijaki pomoč in nadzorstvo pri učenju in pa dobro vzgojo.

Take zavode imamo, hvala Bogu, v Trstu in v Gorici. To so za fante Marijanišče v Trstu ter Alojzijevešče v Gorici, za dekleta pa zavod šol. sester pri Sv. Ivanu v Trstu in zavod sv. Družine v Gorici, ki ga prav tako vodijo šol. sestre. Ti zavodi bodo vašim otrokom-srednješolcem nudili tisto pomoč in nadzorstvo, ki ga jim doma ne morete dati. Poleg tega bodo dobili še dobro vzgojo, ki je še več vredna kot dobro učenje. Tako storite, starši, če želite dobro svojim otrokom. Profesor

M. K.

Študijski tečaj - Verujem v edinost Cerkve - v Assisiju

Zadnji dan študijskega tečaja je bil v ponedeljek 29. avgusta. V cerkvi sv. Klare se je vršila služba božja v grškem obredu z vsem svojim sijajem.

V okviru konferenc so nastopili razni govorniki, kaker pisatelj msgr. C. Angelini s svojim pesmiškim govorom Simon, ali me ljubiš?

Prov. F. Carnelutti je razlagal najlepšo molitev, Oče naš. Vsem je zastavil to vprašanje: Ali vedno pravilno tolmačimo prošnjo: daj nam danes naš vsakdanji kruh? Se zavedamo tega, da ne smemo prositi samo zase, za naše sorodnike? Ne, ta prošnja mora biti izrečena tako, da imamo v mislih vse naše brate; najrevnejši črnski siromak mora priti do vsakdanjega kruha. Dokler se naše srce ne bo tako razširilo, da bo čutilo usmiljenje in razumevanje do vsakega sotrpina, do tedaj se ne moremo prištevati med prave kristjane.

Osnrednja točka konference je bil milanski kardinal Montini, ki je govoril o Papeštvu ter dokazal, da ne more biti Cerkve brez papeža in je zaključil z geslom sv. Ambroža »Ubi Petrus ibi Ecclesia«.

Popoldne so govorili še Cecchini, redni profesor na Univerzi v Padovi, ter Gasparini, redni profesor na kliniki v Bologni. Zadnji govor je imel msgr. S. Garofolo, rektor Propagande Fide, s temo »Ut unum sint«. Kdor bi ne sodeloval pri tako vzvišenem naporu, da bi se uresničile Kristusove želje. Kadar se bo to uresničilo in bodo vse ločene Cerkve združene, tedaj bo enotna Cerkve štela preko eno tretjino celotnega človeštva; to bo največja duhovna sila sveta.

Zvečer je bila v amfiteatru izvedba oratorija Gloriosi Principes, skladatelja msgr. O. Bartolucci, dirigenta Sikstinske kapele. Oratorij je prirejen za orkester in zbor. Vsebina oratorija je povzeta iz življenja apostolov sv. Petra in Pavla, dve tako različni osebnosti, ki pa sta edinstveni primer v zgodovini Cerkve. Izvedba je bila prvovrstna in to od strani orkestra ter posameznih solistov in celotnega zbora.

S tem dnem se je tudi zaključil študijski tečaj in verska zaključitev je bila v baziliki sv. Frančiška s polnočnico, katere so se udeležili skoraj vsi tečajniki.

Vršil pa se je še nastop, in sicer 30. avgusta, raznih popevk, na katerem so nastopili razni pevci in pevke. Besedilo teh popevk je bilo verske vsebine. Tudi ta prireditev je imela namen, in to s čisto druge strani, vzbuditi zanimanje za verske probleme. Saj so pač različni načini, ki zblížajo posameznika z Bogom.

V okviru študijskega tedna je bila prirejena tudi razstava slikarskih del, različnih priznanih umetnikov: Georges Rouault, Mascherini, Orlandi, Saetti, William Congdon. Vsa dela so nosila naslov Jezus delavec. Celotno delo študijskega tečaja je prepleta misel na Boga in velika ljubezen Kristusa do vsakega človeškega bitja. Zato je bil postavljen na odru v auditoriju kip Kristusa v naravni velikosti. Visel je v zraku, brez križa. Samo noge je imel pribite, kot znak trpljenja, ter razprostrte roke. Da ni bilo križa, je hotel umetnik poudariti, da Kristus s svojo smrtjo na križu ni umrl, ampak živi dalje in prinaša življenje nam vsem in nudi vsem v objem svoje razprostrte roke.

Kot zaključek naj navedem Molitev za zedinjenje vere, katero je spisal nemški

teolog in pisatelj Romano Guardini:

Gospod, v začetku je tvoja vsemogočna oseba ustvarila svet. A mi živimo danes in ti odgovarjamo s čiščenjem in zahvalo.

V tem času si nam govoril po svojih poslušalcih in si nam dal spoznati svojo resnico. Ko pa je došel tvoj čas, je prišla tvoja lastna, Večna Beseda, Kristus, Gospod in nam odkril tvojo Ljubezen. Po njem moremo sedaj zaupati v tebe za čas in večnost.

Daj, da bo tvoja beseda zdrnila našega duha, da bomo ljubili tvojo resnico in se uklonili tvoji volji. Gospod, raztopi led v naših srcih. Iztrgaj nas iz lenobe, dvomljivosti in upornosti. Daj, da nas prevzame tvoja ljubezen in podari nam svoj mir! Daj, da bodo zaslili tvojo besedo tisti tisti, ki je še niso! Odpri njihova srca, da bodo razumeli in da dosežejo delež v tvojem kraljestvu.

A tudi mi, ki smo tvojo besedo sprejeli, smo razdvojeni v mišljenju in življenju in naš razkol onečašča tvoje sveto razodetje. Ti hočeš, da je ena sama vera, kot je ena sama resnica.

Daj, da bomo trpeli zaradi te svoje zablode. Daj nam čutiti moč svoje resnice, da bomo eno samo srce v Njem, ki si nam ga poslal, Kristusu.

Nauči nas medsebojnega spoštovanja. Tvoja milost naj bo močnejša od vsakega našega slabega vzgleda. Odpri naše oči, da bomo videli, kako pripomoči, z besedo in dejanjem, k zedinjenju. Pomagaj nam premestiti ovire, ki nas ločijo.

Zadnji večer pred svojo smrtjo je Tvoj božji Sin molil zato, da bi bili vsi ljudje eno, tako, kot si ti v njem in on v tebi.

Usliši, Oče, njegovo molitev. Tvoji milosti ni nobena reč nemogoča. Amen.

Radio Trst A

Teden od 23. do 29. oktobra 1960

Nedelja: 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 »Bahtiarjeve prigode«, pravljica - III. del; igrajo člani RO. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.45 Zbor Slovenske filharmonije. — 17.40 Operne arije in dueti. — 21.30 Koncert ženskega madrigalnega zbora »Giambattista Martini« iz Bologne - II. del.

Ponedeljek: 18.00 Znani sodobniki: »Ben Gurion«. — 18.30 Bach: Brandeburški koncert št. 1 v F-duru.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (4) »Prenavljanje, čudovita tovarna«. — 18.30 Samospevi Musorgskega, Brahmsa in Fustejta. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 19.30 Slovenske ritmične popevke.

Sreda: 18.00 Bizantinska Istra: (3) »Verski razvoj«. — 18.30 Haydn: Simfonija št. 101 v D-duru. — 19.00 Zdravstvena odaja. — 20.30 »Skrbi s kropljenjem pokojnika«, radijska igra; igrajo člani RO. — 22.00 Haendel: Mesija, oratorij. Uvertura in prvi del.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: (4) »Kompleks Bayer v zgodovini sulfamidov«.

Petek: 18.00 Etnografski zapiski: (4) »Tihomorsko otočje Banks«. — 19.00 Šola in vzgoja: »Vprašanje volje pri učenju in delu«. — 21.00 Umetnost, književnost in prireditve v Trstu.

Sobota: 15.30 »DONA DIANA«, veselo-igra v treh dejanjih; igrajo člani Slovenskega gledališča v Trstu. — 18.00 Po davnih cestah: (12) »Anglija«. — 19.00 Pomenek s poslušalkami.

Vohun iz Vatikana 23

Po spisu o. Petra Leonija pri. Mariza Perat

Puška

Poleg krutosti najdemo v sovjetskih zaporih redno tudi zvijačo. Preiskovalni sodnik se je to posluževal takrat, ko je otročenca mučil z neke vrste zvijačo, ki so ji v sovjetskem raju nadeli ime »puška«. Stvar je pa takale: sodnik se dela, kot da pozna že vse tvoje zločine, bodisi resnične, bodisi namišljene, in s tem te hoče polagoma tako zmešati, da priznaš vse, kar ti sodnik očita, tudi če v svojem življenju nisi še ubil niti muhe.

Jaz sam sem imel v tem srečo, kajti po paragrafu št. 6, člena 58 kazenskega zakonika tako niso smeli postopati z mano, ker mi niso mogli dokazati nobenega vohunstva. Sicer pa je bilo treba vedno zelo paziti, da se nisi kam ujel. Sodnik me je vedno posebno vneto spraševal, komu

sem pisal med svojim bivanjem v Sovjetski zvezi. Odgovoril sem mu vedno, da sem pač pisal raznim prijateljem in znanem, a da sem pisma vedno odposljal samo po redni pošti. O nekem pismu, ki sem ga po privatni poti spravil v Rim, sem pa previdno molčal.

Toda neke noči mi je sodnik omenil to pismo. Delal sem se, kot da nič ne vem, toda sodnik je bil tokrat dobro poučen: »Vaš sobrat Francoz, bivši nemški ujetnik, je nekoč, ko je slučajno bil v Odesi, prišel k vam na obisk. Vi ste mu tedaj dali neko pismo, ki naj bi ga on izročil vašim predstojnikom v Rimu. Ali si upate to tajiti?«

»A da, sedaj sem se spomnil,« sem dejal tedaj, »toda saj tisto ni bilo nobeno nevarno pismo. Odposlal sem ga pač po privatni poti, ker je tako prej prišlo na cilj.«

»To ni res. Če bi pismo ne bilo sumljivo, bi ga bili oddali po redni pošti, kot ste oddali vsa druga. Vidite torej, da vi

V nedeljo 23. t. m. bo ob 5. uri popoldne

MISIJSKA PRIREDITEV

v dvorani Brezmadežne na Placuti v Gorici. Na sporedu je ljudska igra **Domen**. — Med odmori bo srečolov za misijone. — Pred igro, ob 15.30, bo pri Sv. Ignaciju ura molitve za misijone. Igra se ponovi v nedeljo 30. oktobra ob isti uri.

Seja pokrajinskega sveta

Pokrajinski odbor se je v preteklem tednu dvakrat sestel. Na drugem sestanku so odobrili drugi in tretji del gradenj ceste Trzič-Gradež za skupno ceno 230 milijonov lir, 150 milijonov lir so pa določili za dokončno popravilo mosta čez Sočo pri Zagraju. Razpravljali so nadalje o škodi, ki jo povzročajo kmetijstvu vojaške vaje ob Soči v Sovodnjah, in ki tudi ovirajo gradbena dela na tem področju.

Kemperlov večer v Gorici

Ob deseti obletnici smrti Poldeta Kemperla so njegovemu spominu slovenski akademiki iz SKADA posvetili sobotni spominski večer. Ob precejšnji udeležbi občinstva je spregovoril dr. Anton Kacin, ki je v klenih besedah orisal Kemperlovo osebnost ter njegovo zaslužno narodno-politično delo tako v težki dobi fašizma kot po drugi svetovni vojni. Sledil je zanimiv Kemperlov spis »Ječa«, ki ga je prebrala mlada akademičarka in v katerem so nazorno popisane žalostne razmere slovenskih ljudi pod fašizmom. Za zaključek je oktet »Planika« lepo odpel tri pesmi.

V Sovodnjah je umrl občinski tajnik Galassi

12. oktobra je umrl v goriški bolnici sovoedenjski občinski tajnik Karel Galassi. Po rodu je bil sicer Furlan iz Medeje v Furlaniji, a v svoji dolgoletni službi po slovenskih krajih, najprej v Renčah, nato v Komnu in potem devet let v Sovodnjah, je vzljudil slovensko ljudstvo in je razumel tudi slovenski jezik. V svoji službi je bil nepristranski, dober in plemenit. Pokopali so ga dne 13. oktobra v rojstni vasi Medeji. Na zadnji poti so ga spremljali sovoedenjski župan Jožef Češut in dva odbornika. Pri odprtem grobu se je od njega poslovil sovoedenjski župan in se mu v imenu sovoedenjskega ljudstva zahvalil za njegovo plemenito službovanje v sovoedenjski občini.

Njegovi ženi, gospe Ivanki, iz znane Stibiove družine iz Renč, ter obema hčerškama naše iskreno sožalje; pokojnemu Karlu Galassiju pa naj Bog podeli večno plačilo.

Romanje k fatimski Mariji v Dol

Prvič je fatimska Marija v Dolu videla okrog sebe zbranih toliko svojih otrok. Prišli so od blizu in daleč, iz Dola, Jamelj, Doberdoba, Gorice, Standreža, Podgore, z Vrha, iz Devina, Medje vasi, Sovodenj, Rupe, s Peči, iz Gabrij.

Po neprestanem dežju se je v četrtek 13. oktobra popoldne nebo zjasnilo in prijetno jesensko sonce je pozlatilo kraške gnanje in borove gozdove. Kmalu so začeli prihajati prvi romarji. Povzpeli so se do šole, kjer je velika šolska soba spremenjena v kapelo. Človek ima vtis, da se Marija sredi razigrane kraške mladine kar dobro počuti, vendar bi jo mi vsi radi videli v primernejšem, lepšem svetišču. Ko so prispeli zadnji romarji iz Gorice, se je začel lep verski spored. Mnogi romarji so ostali zunaj na šolskem hodniku, ker je bila kapelica že preveč natrpana. Najprvo smo zmolili rožni venec. Vmes nam je goriški stolni vikar č. g. dr. Kazimir Humar govoril o Marijinem prikazovanju v Fatimi in prikazovanja navezal tudi na naše kraje, ki so takrat, l. 1917, preživljali težke vojne čase. Prišla je od Marije napovedana druga svetovna vojna in z njo nove grozote. Dol je takrat pripadal župniji v Opatjem selu. Opatje selo je bilo v vojnem metazu večkrat določeno na požig in njegovi prebivalci na izgon, a vedno so čudežno vsi ti viharji šli preko in vasi in ljudem je bilo prizanešeno. Takrat so se vaščani zaobljubili, da bodo, če jih bo Marija rešila, postavili Njej na čast kapelico na vrhu Mačjega rebra, tako da bi bila vidna tudi iz doline. Vojna se je končala, prišla je razmejitve in zaobljubljena kapelica je ostala samo še neizpolnjen sen. Stolni vikar č. g. dr. Humar, ki je takrat bil za župnika v Opatjem selu, je spomnil romarje na to Mariji dano obljubo. Predlagal je, naj bi Mariji v Dolu postavili zaobljubljeno kapelico. Prav gotovo, da

mu je fatimska Marija sama navdihnala to misel, ker si želi, da bi k Njej prihajali še drugi verniki, prav kakor v tem lepem jesenskem popoldnevu. Stevilne zahvale na zidu za oltarjem pričajo, da fatimska Marija v Dolu deli milosti in jih bo še delila, če bomo k njej prihajali in jo zanje prosili. Ofer, ki je bil po slovesnosti, je bil namenjen za novo kapelico fatimske Marije. Tako smo prvi romarji pri Mariji v Dolu postavili tudi prvi kamen za fatimske Marije vredno svetišče. Po končanem rožnem vencu je sledila sv. maša, ki jo je bral podgorski župnik

Oltar fatimske Marije v Dolu

č. g. Bernard Spacapan, nekdanji župnik v Jamljah in Dolu. Sledile so še pete liturgije pred izpostavljenim Najsvetejšim in blagoslov. Sonce je zahajalo za kraškimi griči, ko smo prijetno razpoloženi zapuščali fatimsko Marijo v Dolu in se vračali domov proti Gorici, z iskreno željo, da bi se še povrnili k Mariji v Dol, a takrat že v njeno kapelico.

Da misel o novi cerkvi fatimske Marije v Dolu ne bo ostala samo lepa želja, je potrebno, da k prvim kamnom pridejo še drugi številni. Zato, kdor hoče varno naložiti svoj denar, naj ga naloži na božjo banko fatimske Marije v Dolu s tem, da prispeva svoj dar za njeno cerkev. Vse prispevke in darove naslovite na upravo Katoliškega glasa ali pa naravnost na župnijski urad Jamlje (Pošta, Doberdob).

Števerjan

Tudi letošnja trgatve je pod streho. Nič novega ne povemo, če rečemo, da je bila precej slabša od drugih let bodisi po kakovosti, bodisi po količini, to še posebej v zgornjih predelih vasi, kjer je med po-

Zlati jubilej

V soboto 15. oktobra je obhajala v zavodu N. D. de Sion v Trstu petdesetletnico redovniških obljub Vera Souvan, poznana z redovniškim imenom sestra Marija Franc.

Sestra izhaja iz ene najstarejših in najuglednejših rodbin v Ljubljani. Leta 1900 je pri noterdmakah v Trstu dokončala svoje študije in leta 1910 se je kot redovnica vrnila v zavod, kjer je ostala do danes in kjer je svoje redovniško življenje posvetila skrbi za cerkev in za službo božjo.

Sestri, ki že toliko let s tiho molitvijo in nepoznanimi žrtvami spremlja vesele in žalostne dogodke našega naroda, iskreno čestitamo.

Zasedanje mešane komisije v Portorožu

V Portorožu se je dne 12. oktobra sestala mešana komisija za izvajanje videmskega sporazuma. Italijansko delegacijo vodi svetnik veleposlaništva Benedetto Fenzi, jugoslovansko pa Karel Forte, član oddelka v zveznem tajništvu za notranje zadeve. V začetku zasedanja so se z enominutnim molkom spomnili umrlega šefa italijanske delegacije Confalonierja.

letjem obiskala toča marsikateri vinograd. Težka bo prodaja letošnjega mošta; marsikak kmet ne bo zaslužil pri prodaji svojega pridelka niti za stroške, ki jih je imel okrog trt.

Trgatev je zaposlila tudi občinske očete, da se niso mogli dalj časa sestati v občinskem svetu. Nič čudnega, da je bil dnevni red občinske seje z dne 15. t. m. precej obširen, tako da bo več točk prišlo v pretres šele pri prihodnji seji. Izmed točk zadnje seje naj omenim le važnejše. Odoben je bil obračun za leta 1959, katerega dohodki z državnim posojilom za šole znašajo 14.339.047 lir, izdatki pa znašajo 13.597.581 lir. Ne smemo se čuditi nad tako veliko številko, saj so se v preletu začela graditi otroški vrtci v Števerjanu in dve novi šolski poslopji na Valerišču in na Jazbinah. Šolska poslopja so dokončana, zato je občinski svet sklenil povabiti potomo urada Genio Civile iz Gorice razne tvrdke, ki izdelujejo šolsko opremo, naj pošljejo preventivne račune, na podlagi katerih bi se izvršila dražba za nakup opreme. Že pred časom je občina prosila O.N.I.R., naj sprejme v oskrbo otroški vrtci. O.N.I.R. zahteva od občinske uprave za prevzem otroškega vrtca letno vsoto 200 tisoč lir. Zahteva je bila sprejeta. V kratkem času se bo podpisala pogodba.

Občinski svet je bil primoran sprejeti pogoje goriške občine za priključitev bodočega števerjanskega vodovoda z goriškim. Goriška voda bo stala števerjansko občino na Jazbinah 30 lir za kubik, v Števerjanu pa 40 lir.

Nadalje so svetovalci odobrili povišanje plač občinskim uradnikom in jih s tem izenačili z državnimi uradniki iste stopnje.

Precejšnje skrbi povzroča občinski upravi stanje občinskih cest. Še posebej letos so ceste vsled tolikih nalivov vse razrite. Ker daje država precejšen prispevek za asfaltiranje cest skozi naselja, so sklenili občinski svetovalci, da bodo v kratkem vložili prošnjo za državni prispevek za asfaltiranje ceste od Bukovja do Sovence.

SV. VIŠARJE

Vse zasnežene so Sv. Višarje in sneg je zapadel tudi po dolinah. V Zabnicah in na Trbižu ga je padlo v sredo 12. oktobra 10 cm. Marsikomu je še krompir zametlo, ker ga zaradi slabega vremena ni bilo mogoče izkopati.

Na rožnovensko-nedeljo smo zaključili stalno božjo službo na Sv. Višarjah. Precej romarjev je bilo ta dan gori, celo skupina iz Rupe pri Gorici s svojim dušnim pastirjem. Prišli so k sklepu tudi razni dobrotniki cerkve, n. pr. darovalci barvnih oken, mozaika v izdolbini na oltarju, kjer je milostni kip M.B., in dobrotnik, ki je poskrbel za napeljava luči v cerkev. Ameriški dobrotniki, ki so poravnali stroške za preslikanje cerkve po umetniku Tonetu Kralju, pa so bili v duhu z nami.

Stranski oltar sv. Ane je tudi dobil prite. Dobre duše, ki so se odzvale prošnji Katoliškega glasa, so jih poslale. Bog bogato poplačaj vsem dobrotnikom!

LAZE V BENEČIJI

Pretekli četrtek je bila v naši farni cerkvi obletnica po pokojnem župniku I. Cufolu. Okrog 20 duhovnikov se je je udeležilo in tudi precej faranov, kljub obilnemu jesenskem delu.

Na misijonsko nedeljo 23. oktobra priredi Marijina družba v ulici Ri-sorta igro:

SKRIVNOSTNA ZAROKA

Začetek ob 5.30 pop. — Vabljeni!

Ustanovljene so bile tri podkomisije, ki bodo razpravljale prva o avtobusnem prometu, druga o pomorskih zvezah in tretja o ostalih vprašanjih, ki se tičejo sporazuma. Komisija je za časa zasedanja prejela več pismenih prošenj s predlogi za izboljšanje obmejne osebnega prometa.

Odoben zakonski načrt v korist bivšim uslužbencem ZVU

Komisija za ustavne zadeve poslanske zbornice je pretekli teden odobrila zakonski načrt za ureditev položaja bivših uslužbencev zavezniske vojaške uprave. Zakon prizadeva okrog 5000 uslužbencev bivše ZVU, od teh 3100 pripadnikov policije ter 1900 raznih drugih uslužbencev.

Dr. Palamara je poslal predsedniku poslanske zbornice zahvalno brzojavko za odobreni zakon. V novembru bodo odobreni zakonski načrt predložili tudi se-

V četrtek 27. oktobra ob 20.30 bo v Bazoviški dvorani

SLOVENSKI VEČER

s skioptičnimi barvnimi slikami iz Münchena, Salzburga, Altittinga in o našem romanju. — Vmes bo pel narodne pesmi Doberdobski zbor. — Pridite!

natni komisiji v odobritev in je upanje, da se bo ta zadeva končno prihodnje leto uredila.

Salež

Kocman vd. Caharija Ivana

Po hudi in zavrtni bolezni je v četrtek 13. oktobra jutraj odšel Gospodu po plačilo verna in značajna slovenska žena gospa Kocman vd. Caharija Ivana iz Saleža. Rodila se je pred 63 leti kot trinajsti otrok versko in narodno zavedne družine Kocmanovih.

Po značaju blaga, skromna in ponižna, je po moževi smrti preživela preko dvajset let v veliki stiski in revščini, a ni nikdar tarnala, še manj pa obupovala. Njen edini dohodek je bilo mleko, ki ji ga je dajala krava in ki ga je pok. Ivana dolga leta nosila v Trst naprodaj. — Zelo pogosto je vso dolgo pot iz Saleža v Trst in nazaj prehodila peš in med potjo molila. Njeno trpljenje pa se je še neprimerno povečalo, ko jo je pred tremi leti napadla težka bolezen.

Vendar je vse to trpljenje znala pre-

V MARIJINEM DOMU V ROJANU bo v nedeljo 23. okt. 1960 misijonska prireditev. Na sporedu sta dve igri

Njen življenjski misijon in RIS

Začetek ob 17. uri. — Med odmori srečolov!

našati s krščansko vdanostjo v božjo voljo, združeno s pobožno molitvijo.

Veliko je zlasti v prvih povojnih letih prestala krivice, prezira in zaničevanja od strani brezbožnega komunizma in njegovih privrženec. Kolikokrat so jo na poti v cerkev mnogi nasprotniki kar javno sramotili in zaničevali, a se ni ustrašila. Molila je zanje in jim odpuščala. Bogu in Cerkvi je ostala zvesta vse svoje življenje, pa naj bi jo to stalo karkoli. Še več! Njena želja in prošnja je bila, da bi se v njeni rojstni vasi tudi najbolj zakrnjeni sovražniki Boga in Cerkev spreobrili, saj je prav v ta namen darovala Bogu trpljenje svojih zadnjih dni in najbrž tudi ni gol slučaj, da je kot goreča častilka Matere božje umrla prav 13. oktobra, to je na dan zadnjega Marijinega prikazovanja v Fatimi l. 1917.

V življenju osamljena in zaničevana je pok. Ivana imela v smrti pogreb, kakršnega mnogi starejši Zgoničani že leta ne pomnijo. Izpred hiše žalosti v Saležu je pogreb krenil v župno cerkev, kjer je bila za njeno dušo slovesna peti sv. maša, za žalnimi obredi pa slovesni Magnificat, ki si ga je kot nekdanja Marijina družbenica za to priliko izrecno želela. Bila je že skoro trdna tema, ko smo se od njenih telesnih ostankov na domačem pokopališču poslednjič poslovili z molitvijo in željo, da bi ji dobri Bog zvestobo in trpljenje na tem svetu poplačal z večnim veseljem in nebesih. Naj počiva v miru, preostalim sorodnikom naše iskreno sožalje.

Zgonik

Prva nedelja v oktobru, župnijski praznik sv. Mihaela nadangela, je bil letos za nas Zgoničane izredno pomenljiv in važen dan. Naj nam bo oproščeno, če poročamo o njem šele v tej številki. Imeli smo namreč precej skrbi in opravkov s trgatvijo, ki jo je letošnje slabo vreme resno oviralo. Pa vrnimo se k našemu dvojnemu prazniku! Dopoldne smo praznovali sv. Mihaela. Ob 10.30 je bila slovesna sv. maša in procesija z Najsvetejšim po vasi, popoldne pa smo prisostvovali slovesnemu in uradnemu ustoličenju našega dosedanjega župnega upravitelja, preč. g. Antona Prinčiča, za stalnega župnika naše župnije. Ob štirih popoldne smo se zgoniški župljani v lepem številu zbrali pred župno cerkvijo v Zgoniku, da pozdravimo in sprejmemo v cerkev svojega dušnega pastirja, ki je po petih letih gorečega pastirovanja med nami postal naš stalni župnik.

Izpred župnišča je sprevod na čelu s križem zavlil pred cerkvena vrata, kjer je škofijski delegat preč. g. dekan J. Kretič iz Devina začel z obredom in izročil ustoličenemu g. župniku cerkvene ključke, čemur je sledil ganljiv pozdrav in voščilo belobelečih deklic, ki so svojem dušnemu pastirju poklonile cvetje. Obred se

je potem zaključil pred glavnim oltarjem s pesmijo in prošnjo k Sv. Duhu. Sledil je nato govor preč. g. škofijskega delegata, ki nam je v izbranih in prepričljivih besedah orisal vzvišenost duhovniškega poklica in poslanstva med nami, potem ko nam je uradno predstavil našega župnika. Po lepih zahvalnih besedah je naš č. g. župnik daroval za vse svoje ovčice sv. mašo, ki se je zaključila z zahvalno pesmijo, ki jo je pela vsa cerkev. Bil je to javni izraz hvalečnosti vsemogočnemu in usmiljenemu Bogu, da nam je v teh težkih časih milostno naklonil tako požrtvovalnega in gorečega pastirja, ki nas bo vse — tako prosimo, želimo in voščimo — varno vodil in privedel skozi viharne dni tega življenja v večno domovino. Ob tej slovesni priliki izražamo zgoniški verniki svojemu dušnemu pastirju — obenem s čestitkami — tudi vdano hvalečnost za vse dobrote, ki nam jih je pet let obilno delil, ter želimo, da bi ga ljubi Bog obrnil med nami zdravega in zadovoljnega na mnoga leta v našo skupno srečo in večno korist. Prisrčno zahvalo izrekamo zgoniški verniki tudi škofijskemu delegatu, preč. g. dekanu J. Kretiču iz Devina, ki je slovesnost vodil, gospe učiteljici Vandi, ki je tako lepo pripravila šol. otroke za sprejem, in vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je slovesnost tako lepo uspela.

OBVESTILA

SLOV. VISOKOSOLSKI ZBORNIK, 1958-1960. Iz Münchena je dospel omejen številni izvodov Slov. Visokosolskega Zbornika za l. 1958-1960. Zbornik je zelo obsežen in bogat na vsebini. Na 222. straneh obsega znanstvene in kulturno-zgodovinske razprave, literaturo, študije o slovenski problematiki ter poročila. — Naročite na naslov: A. Bratuž, Via Foscato, 16 - Gorica. Naročila sprejema tudi uprava Katoliškega glasa.

CERKEV SV. IVANA. Kot smo že objavili v časopisu, se v cerkvi sv. Ivana v Gorici še vedno nadaljuje zborna sv. maša in rožnovenska pobožnost za duhovniški naraščaj.

ISCEN POSTREZNICO. Prijatelj iz Rim se je obrnil do mene s prošnjo, naj najdem postreznico. V družini (3 osebe) kamor bi šla, bi se počutila kot doma. Dela ne bi bilo veliko, uživala bi primerno plačo, prosti dan ter bi imela možnost prisostvovati vsak dan pri sv. maši. — Natančnejše podatke dobijo interresentke pri M. Fileju, ul. Seminario 7, Gorica.

DAROVI

Za KD v Gorici: N. N. 10.000; slovenska družina ob srebrni poroki 10.000; č. g. M. 2.000 lir.

Za Alojzijeve: N. N. iz Gorice 5.000; družina Cotar iz Rupe namesto cvetja na grob pok. Karla Galassija 3.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Družina G. mek ob mamini 90-letnici 3.000; gospa C. strouška ob 90-letnici 1.000 lir; dr. Bas. 5dolarjev. — Bog plačaj!

Oddaja

»VERA IN NAS CAS«

je sedaj ob nedeljah ob 12.15.

SOCIETA' CATTOLICA DI ASSICURAZIONE

— Ustanovljena v Veroni l. 1896 —

--- Kapital in rezerve 7 milijard lir ---

Zavarovalnica vam nudi pod najboljšimi pogoji zavarovanje proti točnemu požaru, tatvini, prometnim nesrečam. Obrnite se na Glavno agencijo v Trstu, ulica S. Nicolò 7 - Tel. 24-136.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki nam bili blizu, nas tolažili in pomagali ob smrti našega dragega soproga in očeta.

KARLA GALASSIJA

in ga spremili na njegovi zadnji poti rojstni kraj v Medejo. Bog naj bo vsem bogat plačnik.

Družina in sorodniki

Gorica, 19. oktobra 1960.

OGLASI

Za vsak mrm višine v širini enega stolpa trgovski L 20, osmrtnice L 30, več tiskov davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici